

XAMPÚ AMB ESSÈNCIA DE COCO

De Josep Soler

Reconec la seva olor. És la Joana. Encara recordo quan es va comprar el xampú amb essència de coco en un supermercat de la costa on passàvem les vacances. Fa uns dies que només em desperto de tant en tant, quan alguna cosa em crida l'atenció, i l'olor de la Joana n'és una. Sento alguns sons llunyans que a voltes puc identificar, però normalment només m'arriben sorolls i murmuris. Estic cansat. No recordo quants dies fa que estic estirat al llit, em semblen una eternitat. Em venen a la memòria imatges que vaig ordenant. És l'única manera de donar-hi significat. Ara mateix veig uns nens jugant al bosc, vestits amb pantalons de pana i camisa de quadres. Un d'ells sóc jo, l'altre en Víctor, el meu millor amic de la infància. Ens veig feliços corrent muntanya avall cridant com si fóssim uns indis perseguint un búfal. Noto que una llàgrima em llisca per la galta. Algú, potser la Maria, m'eixuga dolçament amb un mocador. Crec que és ella per la mida de la mà que m'ha agafat la cara mentre m'eixugava la llàgrima. Només té quinze anys. És un sol. Quinze anys i veurà morir el pare. Si la primera llàgrima era de nostàlgia aquestes que es vessen ara són de tristesa. No m'agrada que la Maria em vegi així i en canvi m'agrada que sigui aquí, que em toqui, que em digui a l'orella que m'estima. Jo també l'estimo, i no li ho puc dir. Noto una fredor a la pell del pit. És aquell aparell que duen els metges penjat al coll. La doctora deu estar auscultant el meu cor. "Encara batega" els deu dir a la Joana i la Maria. No entenc perquè batega encara, penso jo i segurament també la doctora. Fa dies i dies que estic estirat sense moure'm, connectat als meus pensaments sense poder transmetre res a ningú. Les llàgrimes són l'única expressió que demostro, no sé com les interpreten els de fora. Els de fora. Jo sóc a dins i els altres a fora. Lluny de mi i a prop meu. Tinc ganes de dormir. Els pensaments es tornen borrosos. La Joana em posa crema, em ressegueix els braços amb delicadesa. Gràcies. Necessito que em toquis. Em toques per fora i la sensació m'arriba ben endins. Com una descàrrega d'energia que m'omple, em tranquil·litza, m'enamora. M'adormo. No sé si em despertaré, no sé què passarà. M'adormo relaxat, feliç de tenir la gent que m'estimo al costat, trist perquè m'agradaria quedar-me amb ells. La darrera llàgrima em rodola cara avall. No sabré mai si algú la va eixugar, no noto res, m'adormo per sempre.

T'escoltem

Et guiem

T'ajudem